

[Justitsministeren]

saglige overvejelser, der bevirker uenigheden. De er af rent politisk karakter, som det jo også blev nævnt af socialdemokratiets og SFs ordførere. Man ønsker ikke at medvirke til en gennemførelse af lovgivningen, efter at jeg på regeringens vegne har foreslået et højere beløb. Man har selvfølgelig lov til at anlægge det synspunkt. Hvis man ikke vil udsætte sig for den mistanke, at man ønsker at medvirke til at gøre en god finanslov bedre, har man selvfølgelig ret til at sige, at så vil man ikke stemme for det endelige lovforslag; man kan også sige til mig, at jeg kunne have undladt at forhøje, og at man står ved det andet. Det skal jeg ikke sige mere om. Det er selvfølgelig partiernes egen afgørelse, om de ønsker at medvirke til denne forbedring af finansloven eller ikke.

Derimod vil jeg gerne sige noget om udvalgsarbejdet. Nu fremgår det klart af folketingets forretningsorden, at udvalgsmøder er lukkede for offentligheden, men hr. Wilhjelm, hvis parti ellers ikke altid er stærk tilhænger af åbne møder, har ment at skulle løfte lidt af sløret for, hvad der foregik i dette udvalg. Jeg kan ikke godkende referatet, i hvert fald ikke ved de lejligheder, hvor jeg har deltaget.

Jeg synes, at udvalget i forbindelse med dette lovforslag har udført et arbejde på en måde, som jeg gerne ser at udvalg i folketinget arbejder på. Man har interesseret sig for, om man kunne gøre forslaget endnu bedre, og det synes jeg er lykkedes.

Når hr. Torben Lund spørger, om domerne og advokaterne synes bedre om den opkrævningsmetode, der er foreslået her ved andenbehandlingen med de ændringsforslag, jeg har stillet, kan jeg klart sige: ja, det gør man. Jeg synes, det er rigtigt, at udvalget har forstået at lytte til synspunkter, der kom frem fra dem, der i praksis skulle have med det at gøre.

Det er også medvirkende til, at vi har slettet afgiften for aflysningerne. Der er vel to grunde til det. Den ene er, at man på den måde gør det administrativt lettere – det er i hvert fald en kendsgerning – den anden er, at man vel kunne befrygte en vis uorden i vore tingbøger, hvis man havde fastholdt kravet om betaling for aflysninger, idet man kunne risikere, at aflysningerne så ikke kom frem.

Derimod tror jeg, at man er nødsaget til at fastholde det, der er meningen med et ekspeditionsgebyr eller – som det blev sagt af fru Inger Harms ved førstebehandlingen – betaling for en service: at det skal være noget enkelt og noget, der ikke gør administrationen sværere. Og derfor må jeg altså advare imod det forslag, som jeg forstår kommer, og som går ud på, at man ikke afviser dokumentet, hvis det ikke er forsynet med stempel. Det vil bevirke, at de administrative lettelser, som man mener at få frem ved denne fremgangsmåde, i nogen grad vil blive fjernet.

Jeg tror heller ikke, det er rigtigt, at man undlader gebyret, når det endelige skøde kommer frem, hvis der er betalt gebyr for betingede skøder. I det hele taget ville det måske være en fordel for alle og navnlig for ekspeditionen, hvis man havde noget færre betingede skøder og senere et endeligt skøde, men det må folk selvfølgelig selv om. Men jeg tror, at hvis man har et ekspeditionsgebyr som betaling for en service, skal man fastholde det hele vejen, og at det derfor er rimeligt, at man tager gebyret i begge tilfælde.

Som nævnt af hr. Knud Lind nåede vi altså en fremgangsmåde, som kan accepteres også af de kredse, som havde indvendinger imod det tidligere forslag. Man kan diskutere, hvad der vil være den bedste løsning, som vi også har diskuteret det under de samråd, der har været i udvalget. Stempelmærker er det bedste og mest enkle, når der samtidig skal ske en stempling af dokumenterne. Men for den del af dokumenterne, der er stemplet i forvejen, kan man selvfølgelig sige, at der ikke foreligger samme forenkling ved stempelmærker som ved den anden tanke, vi havde. Men i det store og hele må jeg sige, at jeg mener, det er en tilfredsstillende ordning, vi er nået frem til, en ordning, vi kan arbejde med. Det takker jeg hele udvalget for, og så takker jeg specielt de fire regeringspartier samt fremskridtspartiet og det radikale venstre for den positive indstilling, de har til lovforslaget som helhed.

Torben Lund (S):

Jeg skal knytte nogle enkelte bemærkninger til enkelte ordførere.

Hr. Nør Christensen var inde på, at socialdemokratiet nu vil gennemføre strafgebyrer i